

Provincie Oost-Vlaanderen toont niet aan dat verbod op lange zwemkleding noodzakelijk is voor de veiligheid en hygiëne

Situatie

Het zwemreglement voor de recreatiedomeinen van de provincie Oost-Vlaanderen stelt dat toegelaten zwemkleding aansluitend moet zijn, met mouwen tot boven de ellebogen en broekspijpen tot boven de knieën. Tijdens een bezoek aan het zwembad van het recreatiedomein Puyenbroeck zou de indienster van de klacht hebben vastgesteld dat het personeel van het recreatiedomein geen opmerkingen maakte over de lange UV-werende zwemkledij van haar kinderen, terwijl vrouwen met zogenaamde “boerkini’s” het zwemgedeelte niet mochten betreden. Ze stelt dat de handhaving van het verbod discriminerend is ten aanzien van deze vrouwen. Bovendien meent ze dat het verbod zelf discriminerend is, omdat het vrouwen die zogenaamde “boerkini’s” dragen in het bijzonder benadeelt.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer onderzoekt eerst of de klacht van de indienster ontvankelijk is. Hiervoor moet de vrouw kunnen aantonen dat ze voldoende belang heeft bij het indienen van de klacht. Daarna beoordeelt de Geschillenkamer of er sprake is van directe discriminatie bij de handhaving van het zwemreglement, en ten slotte of het zwemreglement zelf indirect discriminerend is.

Ontvankelijkheid

De provincie Oost-Vlaanderen stelt dat de klacht enkel gebaseerd is op een algemeen gevoel van onrechtvaardigheid en dat de indienster niet aantoont hoe het verbod haar als persoon rechtstreeks en nadelig raakt.

Tijdens haar bezoek aan het provinciaal recreatiedomein Puyenbroeck zou de indienster van de klacht meermaals hebben ervaren dat vrouwen in zogenaamde “boerkini’s” nadeliger werden behandeld dan haar kinderen, die lange UV-werende kleding droegen. Ze zou ervaren hebben dat moeders omwille van hun lichaamsbedekkende zwemkleding hun kinderen niet mochten vergezellen in het zwembad. Ze moesten van achter een afsluiting toezicht op hen proberen te houden. De indienster van de klacht geeft aan dat ze deze situatie zeer storend vond en dat ze ongewild een ‘privilege’ zou hebben ervaren.

De Geschillenkamer oordeelt dat de indienster van de klacht aantoonbaar is dat zij door de vermeende discriminatie rechtstreeks en op een nadelige manier zou kunnen worden geraakt. Het gaat dus niet om een klacht in het algemeen belang, die de decreetgever heeft willen uitsluiten. De Geschillenkamer besluit dat de indienster van de klacht een persoonlijk belang heeft kunnen aantonen, en dat de klacht ontvankelijk is.

Directe discriminatie

De indienster van de klacht stelt dat vrouwen die zogenaamde “boerkini’s” droegen tijdens haar bezoek niet werden toegelaten tot het zwembadgedeelte. Daardoor zouden ze nadeliger behandeld zijn dan haar kinderen, die ook lange mouwen droegen en er wel mochten zwemmen.

De Geschillenkamer besluit dat de indienster van de klacht geen specifieke bewijselementen aanreikt. De Geschillenkamer beschikt niet over de exacte datum van de feiten, of over een gedetailleerde beschrijving van de betrokken personen die een identificatie mogelijk zouden maken. Daarnaast beschikt ze niet over getuigenverklaringen of over ander bewijs zoals foto's of videomateriaal, die een nadelige behandeling aannemelijk kunnen maken. De Geschillenkamer oordeelt daarom dat er onvoldoende feiten zijn om te kunnen vermoeden dat er sprake is van een directe nadelige behandeling.

De Geschillenkamer besluit ook dat de provincie Oost-Vlaanderen, bij gebrek aan specifieke informatie over de incidenten, de klacht van de indiener niet verder kon behandelen. Uit de voorgelegde stukken blijkt dus niet dat de provincie Oost-Vlaanderen de klacht onzorgvuldig heeft behandeld.

Indirecte discriminatie

Het Algemeen Zwemreglement voor recreatiedomeinen met zwembadzone verbiedt zwembadkleding die onder de ellebogen en knieën reikt. Dit heeft tot gevolg dat vrouwen die een zogenaamde “boerkini” dragen niet zijn toegelaten in deze zwembadzones.

De provincie Oost-Vlaanderen stelt dat het Algemeen Zwemreglement de hygiëne en veiligheid in de zwembadzones van haar recreatiedomeinen vooropstelt. Dit zijn legitieme doelen.

Hygiëne

In een advies van 18 maart 2016 stelde het Agentschap voor Zorg en Gezondheid dat het verbieden van zogenaamde “boerkini’s” alleen maar omwille van hygiënische redenen niet gepast is. Bij correct gebruik voldoen ze als zwembadkleding aan de hygiënische vereisten. De

provincie geeft zelf aan dat hygiëne vooral in het gedrang komt wanneer zwemmers stadskleding dragen. Daarnaast toont ze niet aan dat een verbod op lange zwemkleding passend en noodzakelijk is voor de hygiëne van circulatiezwembaden.

Veiligheid

Bovendien stelt de provincie Oost-Vlaanderen dat het verbod op lichaamsbedekkende kleding tot onder de elleboog en knie in het zwembad ontstaan is met het oog op veiligheid. Lichaamsbedekkende kledij zou het zwemvermogen negatief beïnvloeden, het gewicht van de zwemmer doen toenemen en reddingen bemoeilijken.

De studie die de provincie hierover aanreikt gaat echter enkel over loszittende stadskleding. De provincie toont niet aan dat deze bevindingen ook gelden voor lange zwemkleding gemaakt uit zwemstof. Ze toont ook niet aan dat het moeilijker is om een goede grip te krijgen op ledematen die bedekt zijn met zwemstof dan op ontblote huid. Ook toont ze niet aan dat lange zwemkleding een reanimatie zou vertragen en dat overlevingskansen dus zouden verminderen.

De Geschillenkamer stelt vast dat het Agentschap voor Zorg en Gezondheid in zijn advies van 18 maart 2016 aangeeft dat er nog geen onveilige situaties gemeld zijn die gaan over het dragen van een zogenaamde “boerkini”. De provincie Oost-Vlaanderen reikt ook geen concrete voorbeelden van onveilige situaties aan met lange zwemkleding. Ten slotte merkt de Geschillenkamer op dat lange zwemkleding ook voordelen heeft op het vlak van veiligheid, zoals UV-wering.

De Geschillenkamer oordeelt dan ook dat er niet voldoende is aangetoond dat het verbod op lichaamsbedekkende zwemkledij in zwemstof passend en noodzakelijk is om de veiligheid van zwemmers en redders te waarborgen. De indirecte benadeling van vrouwen die zogenoemde “boerkini’s” dragen is niet gerechtvaardigd.

Oordeel

Om die redenen oordeelt de Geschillenkamer dat overeenkomstig het [Gelijkekansendecreet](#):

- er geen directe intersectionele discriminatie op grond van geloofsovertuiging, geslacht en zogenaamd ras en nationale of etnische afstamming kan worden vastgesteld;
- er sprake is van een indirecte intersectionele discriminatie op grond van geloofsovertuiging, geslacht en zogenaamd ras en nationale of etnische afstamming.

Samenvatting

Oordeel 2024-8 van 30/09/2024

Zaak 2024-0009

Aanbevelingen

Om de vastgestelde discriminatie te beëindigen, beveelt de Geschillenkamer de provincie Oost-Vlaanderen aan om de kledingvoorschriften in haar reglement aan te passen zodat die ook lange zwemkleding toelaten in de zwemzones van haar provinciale recreatiedomeinen.

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Sarah Schoentjes 0497 05 62 82 | Dorien Geeroms 02 553 29 35

E-mail: geschillenkamer@vmri.be